

TAÐ GÓÐA OG MINNI

Í vikuskiftinum varð punktum sett fyri føroyska festivalsumrinum, tá Míttland varð hildin. Gott nokk var festivalurin hildin í Keypmannahavn, men Míttland var føroyskur í odd og egg, tí hvør tóni, sum kom úr hátalarunum á tí tveir daga langa festivalinum var føroyskur. Í stuttum var Míttland ein virðiligur endi á føroyska festivallívinum á hesum sinni, hóast sumt kann gerast betur til næstu ferð

Óli Jakup Jacobsen

Hugskotið er rættiliga beint fram: Føroyskur tónleikur til føroyingar í Danmark. Um einum ikki dámar tað, so er at halda seg burtur frá Amagerstrand teir báðar dagarnar, Míttland verður hildin. Í so máta vóru konseptið og málbólkurin væl definerað, og man visti, hvat man fekk.

Sma 2000 fólk vórðu mett at vera til Míttland, sum fyrireikararnir hildu vera stak nøktandi. Øvugt av tí, sum ein kanska vildi hildið, so taldu tey føroysku lesandi ikki bróðirpartin av festivalgestunum. Hinvegin vóru tey flestu tilkomnir føroyingar, sum eru búsitandi niðri. Tað gevur eisini góða meining, tí tað bógva túsundavís av føroyingum í øllu Danmark, og nógv av teimum hava kanska ikki verið í Føroyum ta síðstu tíðina. Tá er ein festivalur sum Míttland eitt óført høvi at uppliva nakað av føroysku sangmentanini og at hitta aðrar føroyingar.

Í fjør varð Míttland á fyrsta sinni hildin, og helt hann til á sama staði sum í ár. Tá ein skipar fyri onkrum fyri fyrstu ferð, slepst næstan ikki undan onkrum barnasjúkum, og teimum høvdu fyrireikararnir í ár tikið hædd fyri. Millum annað var ein trupulleiki í fjør, at tá sólin var niðurfarin, var festivaløkið bølamyrkt, tí snøgt sagt onki ljós var. Í ár var so ongin trupulleiki við ljósinum, og kundi man síggja fólkuttan at lýsa á tey við eini farteleson.

Tað vóru í høvuðsheitum tveir munir á Míttland í ár í mun til í fjør. Fyri tað fyrsta var festivalurin í ár yvir tveir dagar, meðan hann í fjør var í ein dag. Fyri tað næsta var meginparturin av festivalinum í ár í einum tjaldi, har stóri pallurin var, meðan ein minni pallur stóðuttanfyri í sólini. Í fjør var allur festivalurin undir bláum himni, og harafturat var bara ein pallur.

Í stuttum var Míttland ein finur og fólksligur festivalur, har nógv gott var at heinta. Men tað er altíð pláss fyri ábótum, og tí verður ein eftirmeting av Míttland gjørd. Sjálvsagt fellir nógv undir at vera ein smagsak, men eftirmetingin er gjørd í ljósinum av, hvat undirritaði metti at vera gott og minni gott.

GOTT

Veðrið

Tá føroysku festivalarnir byrjaðu at stinga seg upp á sinni, tóktust teir altíð at verða vælsignaðir við góðum veðri. So kom ein tíð við stormi, har hvør konsert var í vanda at blíva skola burtur. Men í ár hava festivalarnir aftur upplivað gott veður, og á Míttland var veðrið eisini framúr. Hitin lá væl oman fyri 20 gradir, og tað var ikki fyrr enn kl. 21, at man byrjaði at lata seg í langermdar troyggjur. Ein festivalur verður bara nøkur hakk betri, tá veðrið spælir við. Í so máta dugdu fyrireikararnir at leggja festivalin eitt tíðspunkt, tá líkindini enn vóru fyri góðum og heitum veðri.

Greiða konseptið

Onkuntíð tá man roynir at tekkjast øllum, endar man við at tekkjast ongum. Míttland hevði sítt greiða konsept at spæla føroyskan tónleik fyri føroyingum í Danmark. Hugskotið hevur bein at ganga á, tí tað bógva ein ørgrynna av tilkomnum føroyskum útisetum í Danmark, og Míttland er í ein stóran mun fyri tey. Tónleikaskráin hevði eisini dām av at venda sær nógv móti teimum, tí nógvur gamal syngiðvið-tónleikur var á henni. Tað er gott og til stóra gleði fyri føroyingar í Danmark at mótast til føroysk tiltøk og at mæta øðrum føroyingum. Tá tað so er sagt, vóru tað ikki einans tilkomin, men eisini fitt av ungum lesandi til Míttland.

Umhvørvið

Onki slær føroysku nátturuna, munnu flestu okkara vera samd um. Tá tað so er sagt, er umhvørvið úti á Amagerstrand avbera hugnaligt og vakurt. Samanrenningin millum strondina við hvíta sandinum og høgu skógartrøini riggar sera væl sum eitt stað at hava ein festival. At mettroin var fimm minuttir til gongu frá festivaløkinum, gjørdi tað heila ikki verri.

Benkur og borð

Tað eru tey allar, allar fægstu, sum klára at vera til ein festivaluttan at noyðast at seta seg niður at hvíla beinini eina løtu. Tó so tykjast fleiri festivalar at gloyma henda sjálvsagda veruleika, har tað undantikið í mattjöldum er torførari at finna ein frían bonk enn at finna eitt frítt parkeringspláss í SMS lítla jólaaftan. Hesin trupulleikin var ikki til Míttland, og bæði inni í tjaldinum oguttanfyri vóru tiggjutals benkur og borð við pláss fyri hundraðtals sitandi. Av tí at man fekk sitið, tímdi og orkaði man betur at vera longri á sjálvum festivalinum, tí man ikki endiliga noyddist at fara heim at hvíla seg.

